

kun dette, at ikke fuldgyldige Repræsentanter for Handel og Søfart — og med fuldgyldige Repræsentanter mener jeg Mænd, som har sat deres Præg paa Udviklingen af disse Næringsveje — har haft Sæde i Kommissionen.

Endvidere har det selvfølgelig sin store Betydning for mit Parti, at Landstinget har syslet, som jeg nævnte før, med denne Sag i næsten i 3 Maaneder, og at Landstingets Udvalg har samlet et stort Flertal om Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger for os. Men endnu væsentligere for mit Parti er det dog, at vi maa se de Ændringer, som er foretagne i Landstinget, som absolutte Forbedringer. Jeg skal pege paa nogle ganske enkelte af disse. Jeg finder det absolut heldigt, at ikke Havnedirektøren, men Overpræsidenten nu efter Lovforslaget bliver Formand i Havnebestyrelsen, saaledes som det er foreslaaet i § 2. Og jeg finder det ligeledes heldigt, at Havnedirektøren kan overvære eller skal overvære Havnebestyrelsens Møder og der kan deltage i Forhandlingerne, saaledes som det er foreslaaet i § 4, 2det Stykke. Jeg finder det endvidere heldigt, at Havnedirektøren vel udnævnes og afskediges af Ministeren for offentlige Arbejder, men efter Indstilling af Havnebestyrelsen, hvad der ikke var foreslaaet i det oprindelige Lovforslag. Endvidere vil det sikkert være heldigt, at Havnebestyrelsens Myndighedsomraade bliver afgrænset ved en Vedtægt, som skal godkendes af Ministeren for offentlige Arbejder, og at Afhændelse af Vandarealer, Grundarealer, Bolværker eller anden fast Ejendom ligeledes skal godkendes af Ministeren for offentlige Arbejder, saaledes som det er foreslaaet i § 3, Punkt f.

Naar vi nu sluttelig skal bedømme, hvorvidt man bør tage Lovforslaget uden at sende det i Udvalg, synes jeg ogsaa, man har Lov til at se noget hen til, hvad Landstinget, som holder af at skilte med at være Erhververnes særlige Ting, Sagkundskabens Ting, gør ved lignende Lejligheder, naar det faar fremsendt Lovforslag, som vedrører Næringslivet. Der er her det ejendommelige Forhold fra det lille Omraade, jeg har haft at gøre med i dette Ting, at der fra den sidste Tid er to Lovforslag, som begge vedrører Næringslivet, og som Landstinget har givet en ganske mærkelig Behand-

ling. Jeg skal først nævne Lovforslaget om Sammenstød og Bjærgning, som Landstingets Højre bragte i Fare, fordi man i et rent juridisk Spørgsmaal vilde være klogere og mere forsigtig end selve Ministeriernes Departementer og end Danmarks delegerede paa Brysseler-Konferencen, som havde givet Anledning til Lovforslagets Fremkomst, og dette til Trods for, at Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart havde erklæret sig tilfreds med Lovforslaget, saaledes som det forelaa hernede, og at de omdisputerede Bestemmelser var indsatte af Folketinget udtrykkeligt efter Ønske af Næringslivet. Og hvorledes ser det ud med det andet Lovforslag om Næringslivet, nemlig Lovforslaget om Butikslukning? Det var et Lovforslag, som interesserede Tusinder og atter Tusinder af næringsdrivende, baade Principaler og Medhjælpere, og Lovforslaget var gennemarbejdet i Folketinget efter Modtagelsen af Masser af Deputationer og Andragender. Det blev begravet i et Udvalg i det høje Landsting, saa vidt jeg erindrer, alene fordi man fremsatte Tvivl om, hvorvidt Damehaarpleje burde blive uberørt af Lukningsbestemmelserne om Aftenen, og om, hvorvidt Konfektforretninger skulde ligestilles med Konditorier, med hvilke de naturligt hører sammen. For disse to Bagatellers Skyld standser man i Landstinget et Lovforslag, som er fremkommet efter Ønske af meget vide Kredse af Næringslivets Repræsentanter.

Naar man ser hen til dette, kunde man nok hernede, synes jeg, have Lyst til at sige: Naar det drejer sig om Næringslivets Spørgsmaal, kan vi efter det Eksempel, vi har set fra Erhvervenes Ting, ikke nu gaa til at vedtage dette for Næringslivet vigtige Lovforslag, uden at have underkastet det Udvalgsbehandling. Paa den anden Side mener jeg, at det høje Landstings Prestige i dette Ting i den sidste Tid er af en saadan Karakter, at man ikke fristes til at efterligne Landstinget, men snarere fristes til at gøre det modsatte, thi naar man ser andre komme galt af Sted i Nælderne, bør man ikke gaa hen og gøre den samme Fejl som de.

Kort sagt, mit Partis Stilling til denne Sag er den, at vi i høj Grad ønsker at imødekomme, hvad der er Næringslivets Ønsker, naar disse ikke karambolerer med